

Opfattelse er saa vidt forskellig fra Regeringens, at jeg ikke kan vente mig andet end Modstand fra den Side. Det lader ogsaa til, at de ville gøre al den Modstand, de paa nogen Maade kunne hitte paa.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds og hans Meningsfæller ville i Lovforslaget have indført en Bestemmelse om, at de Byer, der miste deres Garnison, skulle have en passende Erstatning derfor af Statskassen. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem kalder en passende Erstatning, det er et temmelig vidt Begreb. Men dette, at det ærede Medlem vil have Erstatningsforpligtelsen slaaet fast i Garnisonsloven, betyder altsaa, at det ærede Medlem vil forøge de militære Byrder. Jeg tror ikke, der er nogen Garnisonsby, der har juridisk Krav paa Erstatning, og det interesserer mig derfor, at de Radikale ikke ville følge det ærede Medlem og hans Meningsfæller i ved Lov at slaa fast, at der skal gives Erstatning til de Byer, der maatte miste deres Garnison. Er der nogen, der har noget til gode, naar Garnisonsordningen er istandbragt, ville de nok melde sig, og da er det Rigsdagen, der til enhver Tid tager under Overvejelse, hvorvidt Kravene ere berettigede, og i hvilken Udstrækning de skulle imødekommes, saa paa dette Tidspunkt at ville inddrage sig paa det Spørgsmaal forekommer mig at være i høj Grad utidigt. Jeg maa altsaa fraraade Vedtagelsen af det ærede Medlems og hans Meningsfællers Ændringsforslag.

Saa henviste det ærede Medlem til den Opgørelse, han og hans Meningsfæller i Forening med de Radikale have foretaget i Betænkningen, den Sammenstilling, der er gjort mellem Udgifterne for 1900—1901 og Udgifterne for 1910—11. Jeg vil sige om denne Opstilling, at den er meget illoyal, thi den skal vise, at alle de Udgifter til Forsvarsvæsenet, der ere opførte paa den nys vedtagne Finanslov, ere normale Udgifter paa de militære Budgetter, men det er ingenlunde Tilfældet. Forholdet er, at der er mange militære Udgifter paa den nu vedtagne Finanslov, der ere Udgifter een Gang for alle. Hvis det ærede Medlem vil være loyal i sin Opgørelse af dette Forhold, vil han selvfølgelig kun opføre, hvad der er ordinært, medens de ekstraordinære Udgifter maa staa som Udgifter, der kun udredes een Gang for alle. Den ærede Ordfører har allerede gjort opmærksom paa dette Forhold, og jeg skal ikke komme videre ind

derpaa i dette Øjeblik. Jeg skal kun udtale min Forbavselse over, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds virkelig kan ville hævde, at Hædersgaverne til Veteranerne ere en Forsvarsudgift, at det er en Udgift, der skal føres med ind paa de militære Udgifter, ligesom han paastaar, at Udgiften til Guldbryllupsgaverne til Veteranerne er en militær Udgift. Disse Udgifter ere opførte paa Finansministeriets Budget, og der høre de hjemme. Selv om man i Dag eller i Morgen ophørte med alt Militærvæsen, vilde disse Udgifter fortsættes, saa længe nogen af disse Veteraner levede, der havde deltaget i Krigene. Det er en Hædersgave for de Mænd, der en Gang have udøvet en anerkendelsesværdig Daad for deres Land og deres Folk, ligesom man paa forskellige andre Budgetter, paa Kultusministeriets og andre Budgetter, bevilger aarlige Udgifter, Dotationer, til Mænd, der paa et eller andet Omraade have gjort sig fortjente af Samfundet. Disse Udgifter ere at regne lige dermed, og der er ingen Mening i at opstille disse Udgifter paa de militære Budgetter.

Det ærede Medlem vil i Virkeligheden ogsaa have de 55,000 Kr., der ere opførte paa Landbrugsministeriets Budget til Fiskeriopsyn, medregnet til militære Udgifter. Jeg ved ikke, hvilken Besparelse det ærede Medlem vilde vinde, hvis han fik denne Inspektion lagt saaledes, at den kun hvilede paa Landbrugsministeriets Budget, thi saa maatte Landbrugsministeriet anskaffe de dertil fornødne Skibe og sørge for det dertil fornødne Mandskab, og det vilde langt fra blive en Besparelse. Og Sagen er, at de 55,000 Kr., der her anvendes, benyttes til at beskytte danske Fiskere mod fremmede Trawlere. Det er dertil, og ikke som det ærede Medlem mente, til at maale, hvor lange eller hvor korte Rødspætter vare, Beløbet anvendes. Det er en Vittighed, som det ærede Medlem har fundet paa, og som jeg skænker ham, det har ikke noget med denne Sag at bestille.

Det ærede Medlem mente, at naar vi, som han udtrykte sig, vare saa forhjpede paa at faa disse Love gennemførte, var det, fordi vi følte Grunden vakle under vore Fødder. Jeg kan berolige det ærede Medlem: Jeg føler ikke noget saadant, og jeg har ingen Grund til at føle noget saadant, men jeg ræsonnerer som saa, at Lov er Lov, og Loven skal overholdes, og nu foreligge Forsvarslovene, og de skulle udføres, og vi udføre dem saa langsomt, som